

D. 1389, sabbato post Hieronymi. DD. XX, 110.

1389; 14 Novemb. Grinwald z Braškowa manželce své 250 fl. wěna zapsal na dědinách svých w Kystřech, Družci a Dobré; swolibkatomu Jan z Jablonce. D. 1389, dominica post Martini. (II° Wenceslai, C. 21.) DD. XXI, 51.

Roku 1393, týž přewedl to wěno na jiné dědiny své w Braškowě, s woli Albrechta z Piečiny. D. 1393, fer. IV in crastino Martini. (I^o Nicolai, K. 29.) DD. XXI, 51.

1390, 12 Novemb. Oldřich z Lešan přewodí plat roční 26 fl., ježž přewor a bratři u S. Tomáše w předměstí Pražském na dědinách Jaroslawa z Litně w Litni, Drablně a Sádku zapsaný měli, ten plat přewodí na dědiny své w Lešanech. Rukojmě s ním syn jeho Zdeněk, Jaroslav z Litně a Štěpan z Opočna. D. 1390, in crastino S. Martini. (II° Wenceslai, G. 28.) DD. XXI, 67.

1390. Licko de Risenbürg, suo et Lic-konis militis de Kratonoh, nomine, defendit hereditates in Turkowicich et Bukowině proclamatas (Časlaviae), emfione per tabulas terrae. DD. XIII, 156.

1391, 31 Mart. Dobeš z Jablonce, řečený Kdýčina, dědiny své w Lewně a w Neswacilech prodal Wojtěchowi přeworu ordinis Praedicatorum w Berauně za 60 fl. Zprávce Zachař z Winařec a Mark-

wart ze Tmaně. Posel na to od krále Kunat Kapleř. D. 1391, fer. VI ante conduct. pasch. (II° Wenceslai, J. 9.) DD. XXI, 50.

1391, 4 Oct. Racek a Bušek bratři ze Šwamberka dědictwi své Poriečie městečko, což tu mají, wes Horehledy, Strhař nowau wes, Lipnici nowau wes, což tu mají, we Zděre podaci, w Zarubíně, Tustowě a Rakowě, což tu mají, prodali Jindřichowi z Elsterberka za 1800 fl. Zpravují s nimi Jan Michalec z Michalowic, Oldřich z Holic a Lipolt z Oseka. D. 1391, fer. IV die Francisci. (II Wenceslai, M. 5.) DD. XXI, 71.

1391. In villa Chlum (tit. Časlav.) Slawata decessit (1391); defendunt Diwis miles de Chlum et Mstich de ibidem, etiam nomine orphanorum Ješkonis de Chlum, unione per tabulas terrae. DD. XIII, 157.

1392, 1 Mart. Domin ze Slawce Markete manželce své zapisuje 140 fl. wěna na dědinách svých we Slawci a w Bukwici. D. 1392, fer. VI ante Invocavit. (I^o Nicolai A. 27.) DD. XXI, 28.

1392, 9 Mart. Smil de Richmburka vendidit Ottae dicto Bergow de Bielina et Bočkoni de Poděbrad, pro 10,000 fl., hereditatem suam Richmburk castrum, Skuteč oppidum, Skutečko, Ždiar, Rudčice, Leštinka, Malinně, Rwasice, Janowice, Kamenicka, Wyr, Zhoř, Hněwětice, Muzetm, Lešany, Bezwecie, Daletice, Štěpanow, Lhota, Otradow, Ranna, Wojtě-

chow, Pokřikow, Ozřetice, Hlinské oppidum, Strana, Blatné, Přerostlé, Studnice, Witanowice, Kamenice, Chlum, Lhota, Jenikow, Kladné, Dědowá, Oldřišie, Kruna, Rybné České, Rychnow, Kamenička pustá, Perařec, Kutitřin, Zbožnow, Senowa, Swratka oppidum, Swratůch, Radimie, Radimice, Lozice, Wbrodu, Robůn, Dolany, Chlumětín villas integras cum curiis rusticalibus, in Holetín, Křižanow, Rybné Morawské, Bielej, Srbicich, Martinicich, Zdislaw et Týnow toto quantum ibi habet, in Mikulowic quantum ibi habet, in Dražkow, Jesenčan, Uherčice, Ewanowice, Pardubice Mnichowé, Črná, Nemosičky malé villas integras, in Ostřešaných quantum ibi habet. (Locus condisbrigatoris vacuus). *D.* 1392, sabbato quatuor temporum pentecostes. *DD.* XX, 139—140.

33.

1392, 27 April. Petr z Měcholup manželce své Ofce wěnuje 40 šl na dědinách svých w Měcholupech (polowici popluži ec.) *D.* 1392, sabbato post ostensionis reliquiarum. (1° Nicolai, B. 29.) *DD.* XXI, 26.

Týž zapisuje 100 šl Marušce z Měcholup tehyni a Ofce manželce své po smrti své na Měcholupech. *D.* 1408, sabbato ante Galli. (Minor. Obligat. M. 25.) *DD.* XXI, 27.

34.

1392, 22 Dec. Jindřich z Někmiře na dědinách svých w Oplotech manželce své Anně zapsal wěna 200 šl. *D.* 1392, dominica post quatuor temporum adventus. (1° Nicolai, F. 19.) *DD.* XXI, 106.

35.

1392. Diwiš de Chlumu nomine orphanorum Jeskonis de Chlum defendit hereditates in villa Podhořanech et in Březnice post Marquardum de Žleb alias de Wartenberg proclamatas (Časlaviae), emptione apud eundem Marquardum ec. *DD.* XIII, 162.

Jesko de Chlum supradictus anno 1386 emerat hereditates in Damirow. (Ibidem fol. 163).

36.

1392. Fremut de Črnućie alias de Krásného dwora, et Drslaus filius ejus indivisus, residens in minori Črnoć, defendunt partem villae Skytaly, in Zacz proclamatae, anno 1392. *DD.* XIII, 184, 185.

37.

1392. Dominus Řiwin, dictus Šebh, plebanus de Chotišan, commissarius et tutor Petri et aliorum orphanorum Diepoldi de Wěžnik.

Diepoldus de Wěžnik 1385, fer. II^a post Viti, villam in Kunrateci, munitionem, jus patronatus ecclesiae ec. LXX šl emerat.

Anno 1393 Petrus orphanus olim Diepoldi de Wěžnik, nomine suo et fratrum ac sororum suarum, concordat super jure regio in Kunrateci, ceditque de eo. *DD.* XIII, 207.

38.

1392. D. Albertus dictus Schomburg nomine D. Fridrici de Zee alias de Erwenic defendit dimidiam villam Skytaly in Zacz proclamatam an. 1392. *DD.* XIII, 184.

39.

1393, 1 Mart. Jindřich z Kolešowa wěno

Berní rula 1657

		Schick
	Jan Gubril	78
Gasrad nizz		
<u>Bez Malinca</u>		
	<u>Bedlacz</u>	
	Matyas Haplak	60
	Matyas Malyn Joz	60
	Jan Jan bus	30
	Jakub Horosung	35
	Martin Horosung	28
<u>Bez Tepinka</u>		
	<u>Bedlacz</u>	
	Jakub Ondrej Malynak	21
	Jan Mojab	21
	Jozef Grijak	30
	Martin Grijak	30
	Matyas Jozef	21
	Jozef Hgbanak	33
	Janyara	30
Latupniess	Jan Gubril	4
<u>Bez Lutoc</u>		
	<u>Bedlacz</u>	
	Jan Gubril	43
Jans	Mikolaj Hrabog	30

Roof up	Roof up	Staff	Prin	Jal	ing	Dir	ditto	ditto	Polo	Galow
4	4	1	4	1						1
			1	1						
18	22	3	6	4	40	2				
20	11	2	5	5	3					
11	4		2	4						
11	11	3	5	10						
13	5	1	1	1						
8	8	2	5	3						1
7	5	2	4	7	5					
14	9	2	4	7		2				
12	12	2	4	6						
10	6	1	3	6						
12	8	2	5	8	2					
8	6	1	4	6		2				
2	2		4	4		2				
7	7	2	4	5	30					
10	7	2	3	4	10					

Urbář Rychumberku 1731:

Křesto Sobroslavského Pevného zřetel
 Jomášem žie Právesle gals w Plázerij a wihoná
 raonij Wšech Wychnostevich, Chřemem, Jaktak
 w Wšehonáwunij Potásmích a Gießvích, Robotě wél
 dá Keromnost, L nemáls Džare a dženčimij mnohých
 poddaných se gess Lživěmž Pevnostwí Dala, a wo
 rrala, wo Wžednie na wlastnij Wylostiwé Wřech,
 rosti nablad, wýměščení wšech poddaných gán,
 lurn, a dle Čestie gursle Práwiednosti Wši,
 mieného Rozdilenij w Nowie žuložer.

Letter Janie 1731. m. in Druck
 Wriemsto. *In pap. mit mapierung*
W. L. G.

Wšechni křeměš Pevnostevich, a Tebož se
 leho Pevnostwí Wřester, Wřesteršča, a Wřeměse, a wihó
 to Wřeměse se wónáčarčegij. Poděnie Pevně
 a Lide, guboz také Wřeměse, a Čhalwimicij, Prášenie
 gals gjednómij, Pevněmú dle wáhlegšijho Wřemě,
 žčent, gals Wřeměmú Rozdilenij Wřeměch, a dle
 Lich, Pevněmú a Pevněmú a Lěsno, Podě neg,
 wšich Lědšie mōžnosti rostegnost Pevněmú, a dle
 Dabnie na Pevněmú Lěsnoij Wřeměmú, a w gjedn
 Lědšij, aburčestanie gals wšechmú Pevněmú Pevně,
 a Pevně neb gina Chřeměna, a wšlechdál magy,
 aš Pevněmú, a Wřeměmú Robotě Potásmích
 a Gießvích, w neghřeměščegšijm Pevněmú a w Pevně
 wrošij, gjednómijto Pevněmú, a w gjednómij, neb
 Pevněmú Pevně. So gess Particular Tab Tabě Lím,
 marnie se wónáčarčegij, a to gals dle dle dle dle dle dle
 ne, w Pevněmú a w Wřeměmú Pevněmú Pevněmú,
 Wřeměno. a Wřeměno gess,

1731

Item Mes Svures.

de Knijo ofwintu, Szumie se szep...
 guntoroni do arnita, Kalle, Jan...
 Sub. Nais. Wonne Lieb...
 Summa

Latus Henrik Swami		N ^o	Solia	Stupa	fa	u	pa	o	pa
		1700	385	1	101	1	32	1	418
Hallupmiesz.									
Somast Malimsky Mladsi	11	229	100	17	1	9	3	2	25
Wawslars Pofers	12	255	100	18	3	5	0	1	25
Dorota Wogliczkowa	13	241	100	16	4	7	3	5	26
Jakub von Somast Szegha	14	227	100	15	...	5	1	...	26
Honast Malimsky Starzy	15	253	100	20	...	3	2	...	25
Janm Zwierzina	16	254	100	21	3	0	...	...	28
Summa		2200	247	2	121	1	51	...	178

Mes Healöny.

Gma Healöny, Istörü
 a Hallupmieszü Gonofo.
 Gmena Hospodaršuru.

Sedlaczy.									
Janm Harvel	1	265	200	59	1	13	3	9	68
Wawslars Horvotny	2	270	200	48	3	17	2	7	87
Zuzana Mollentba	3	280	200	50	...	17	...	...	88
Jakub Wandraniseb	4	290	200	44	1	17	...	...	89
Hallupmieszü.									
Janm Horvotny	5	200	100	32	...	2	3	...	34
Summa		900	215	1	...	18	1	...	105

Mes Lestina. 1731

Gma Healöny, Istörü
 a Hallupmieszü Istörü.
 Gmena Hospodaršuru.
 a wyrodzinyj fa, Indloj.

Declauy.									
Wawslars Biall	1	137	200	30	...	15	1	18	70
Janm Horvotny	2	147	200	35	2	15	3	15	74
Janm Wiczesack	3	155	200	37	2	17	1	16	77
Dorota Szibontsa	4	165	200	36	3	13	1	22	78
Hallupmiesz.									
Styrya Wandraniseb	5	175	100	14	2	6	2	7	26
Janm Dohal	6	181	100	13	2	5	2	6	26
Martha Szegh	7	187	100	12	1	6	...	...	25
Martha Dohal	8	193	100	12	2	6	...	...	26
Summa		1200	107	2	81	2	96	...	372

277

Nachmen dem Pofidentens

Nach dem Nach dem de
Kollor Extract Opurndrich Anno 1774
de do 1757 de do 1797

aus
Pörschen
Mullers

aus
Kollor Johann Traub Johann Traub Math's Malin
do. Michael Norwong Michael Norwong Johann Norwong
do. J. J. Malin Malin Traub do. Malin Traub
do. Carl Ogeloh Carl Norwong Carl Norwong
do. W. W. Norwong Johann Norwong Johann Norwong

Pölsch
aus
Kollor Anna Malin Traub
do. Norwong Traub

Nach dem Roll
de Anno 17
Nach dem Roll
de Anno 17

17 1/2 2 1
21 2 74 3
47 3 78 2 8
25 4
17 1/2 19 7

70 2 80 77
6

18 2 1 1 4 1
22 3 7 1 3

Edice berní ruly

CHRUDIMSKO 14

Lhota	8	2	—	Lhota u Skutče (Rych- burk)	1
Doly [† fil. Janovičky] ¹⁴⁴	3	1	—	Doly (Luže)	1
540 Raboun	—	4	—	Raboun ob. Doly	1
Kvasice ¹⁴⁵	—	2	—	Kvasice ob. Doly	1
Brdo	8	—	—	Brdo ob. Doly	1
541 Chlum	3	1	—	Chlum ob. Doly	1
Dolany	2	—	—	Dolany ob. Doly	1
Zhoř	5	2	2 + 2	Zhoř ob. Hněvčice	1
542 Hněvčice	7	3	—	Hněvčice (Rychmburk)	1
Míretín	13 + 1	1	—	Míretín (Rychmburk)	1
543 Lešany	5	—	—	Lešany (Rychmburk)	1
Děvčtělí, celá pustá ¹⁴⁶	— + 4	—	—	(Bezvěží, zan., ovčín u Daletic ob. Rychmburk)	1
544 Daletice ¹⁴⁷	1 + 11	— + 7	—	(zaniklá; dvůr Daletice ob. Rychmburk)	1
545 Perálec [†]	10 + 1	3	1	Perálec (Rychmburk)	1
Kučín ¹⁴⁸	4	1	—	Kučín ob. Perálec	1
546 Hluboký [2. díl]	1	1	—	Hluboká (Rychmburk)	1
Rybný ¹⁴⁹	27	5 + 1	3	Česká Rybná (Proseč u Skutče)	1
548 Rychnov	9 + 3	4 + 3	2 + 1	Rychnov (Krouna)	1
549 Pustá Kamenice [† fil.]	2 + 3	10	2 + 2	Pustá Kamenice (Krouna)	1
550 Otradov [† fil.]	11 + 3	6 + 3	—	Otradov (Krouna)	1
551 Krouna [† fil.]	21 + 1	17 + 4	2 + 1	Krouna	1
553 Voldříše	7	1	—	Oldříš (Krouna)	1
Svratka, městys [† fil.]	8 + 1	7 + 1	8 + 2	Svratka (Krouna)	2
555 Svratouch ¹⁵⁰	14 + 1	2	— ¹⁵¹	Svratouch (Svratka)	2
556 Herálec	4 + 2	5	2 ¹⁵²	Český Herálec	2
Kameničky [† fil.]	6	— + 1	—	Kameničky	2
557 Chlumětín	3	3	—	Chlumětín (Svratka)	2
Jeníkov	8 + 2	— + 3	—	Jeníkov (Kameničky)	2
558 Kladno ¹⁵³	8 + 4	2	—	Kladno (Raná)	2
559 Dědová	6 + 2	—	—	Dědová (Kameničky)	2
Raná [†]	15	5	—	Raná	2
560 Voldřetice	7 + 2	1	—	Oldřetice (Raná)	1
561 Pokříkov	13 + 3	2	—	Pokříkov (Raná)	1
562 Vojtěchov	17 + 2	4 + 4	—	Vojtěchov (Raná)	2
563 Mrákotín ¹⁵⁴	13 + 3	3 + 1	—	Mrákotín (Raná)	1
564 Vofflenda	8	1	—	Oflenda ob. Mrákotín	1
Prosetín Horní a Dolní, z dílu [2.]	9 + 1	1	—	(Horní Prosetín ob. Prosetín (Skuteč)	1
565 Mokřejšov	2	—	—	Dolní Prosetín ob. Prosetín (Skuteč)	1

¹⁴⁴ R. 1651 kostel fil. Počti P. Marie v Janovičkách; srov. Palacký 131, Sommer V 244. Janovičky stat. lex. nemá, jen spec. m. 4056 mezi Košumbarkem a Doly.

¹⁴⁵ Revis. Rvasice.

¹⁴⁶ Vrchnost lidí svedla a v jiných vsích osadila, z celé vsi chce ovčín učinit; sčkoliv dosavad všechna stavení v celosti zůstávají; srov. Profous I, 64; v revis. 32 již není r. 1673; Terez. 1749/1719; od Daletic a Bezvěží; vrchnost 30 str. — Ještě r. 1651 ves Bezvěží osazená 4 hospodáři (18 lidí nad 12 let).

¹⁴⁷ Vrchnost lidí svedla a v jiných vesnicích osadila a chce z celé vsi dvůr učinit; sčkoliv dosavad

všechna stavení v celosti zůstávají. Ještě r. 1651 ves osazena: 4 sedl., 5 zahr., 1 chal. a 2 konšelé, celkem 101 lidí nad 12 let.

¹⁴⁸ Revis.: Kutčín; 1651 též.

¹⁴⁹ R. 1651 Rybný.

¹⁵⁰ Revis. a r. 1651 Svratouch.

¹⁵¹ R. 1651 huť sklenná, která jest v rule zajata do vsi (mistr hutí, sklenář).

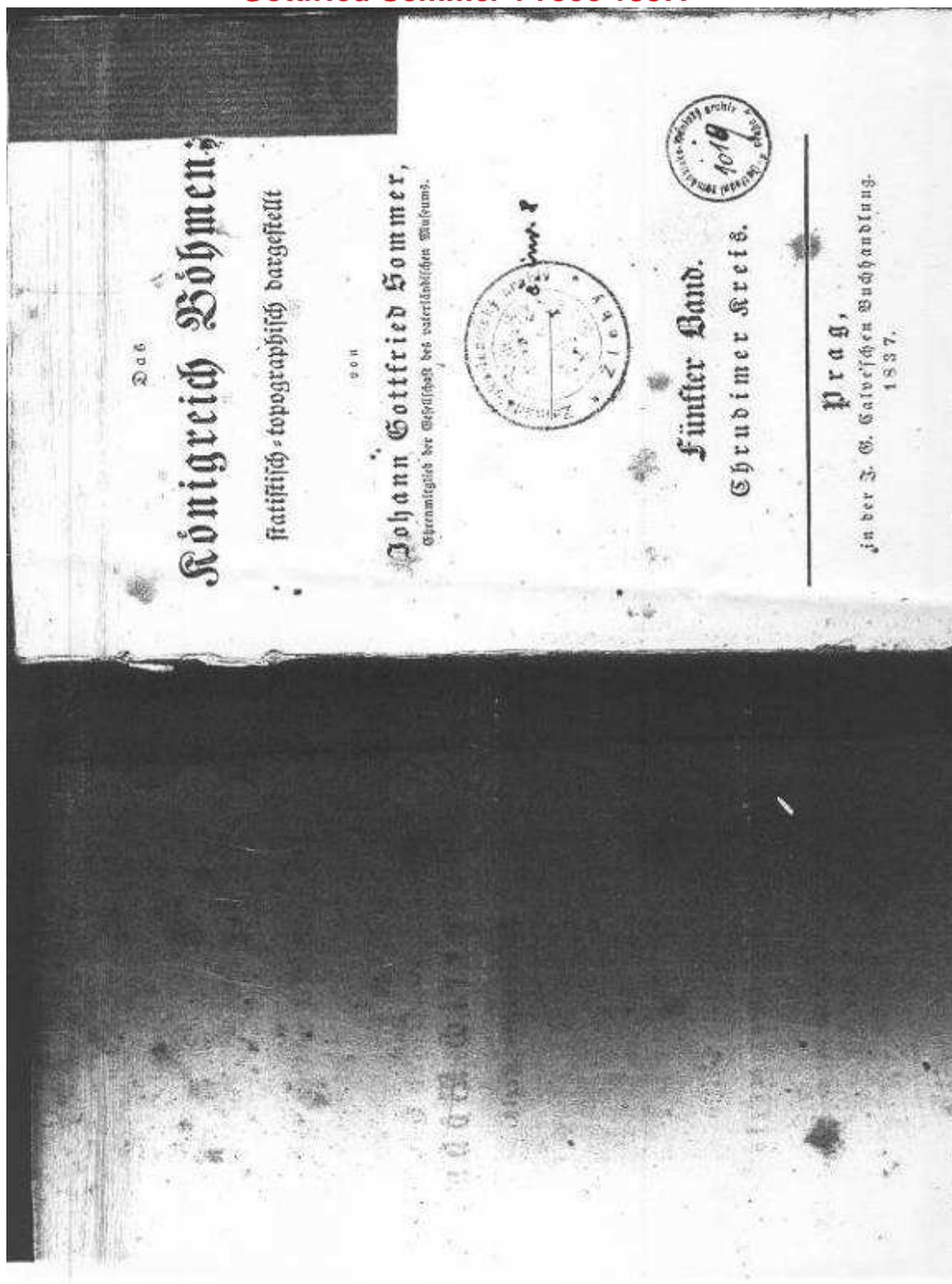
¹⁵² Mezi sedláky 1 sklenář; mezi staveními rozbořenými a pustými 1 sklenná huť 70 str.

¹⁵³ Revis. Kladný.

¹⁵⁴ Revis. ves mrákotská.

O Leštince bylo napsáno :

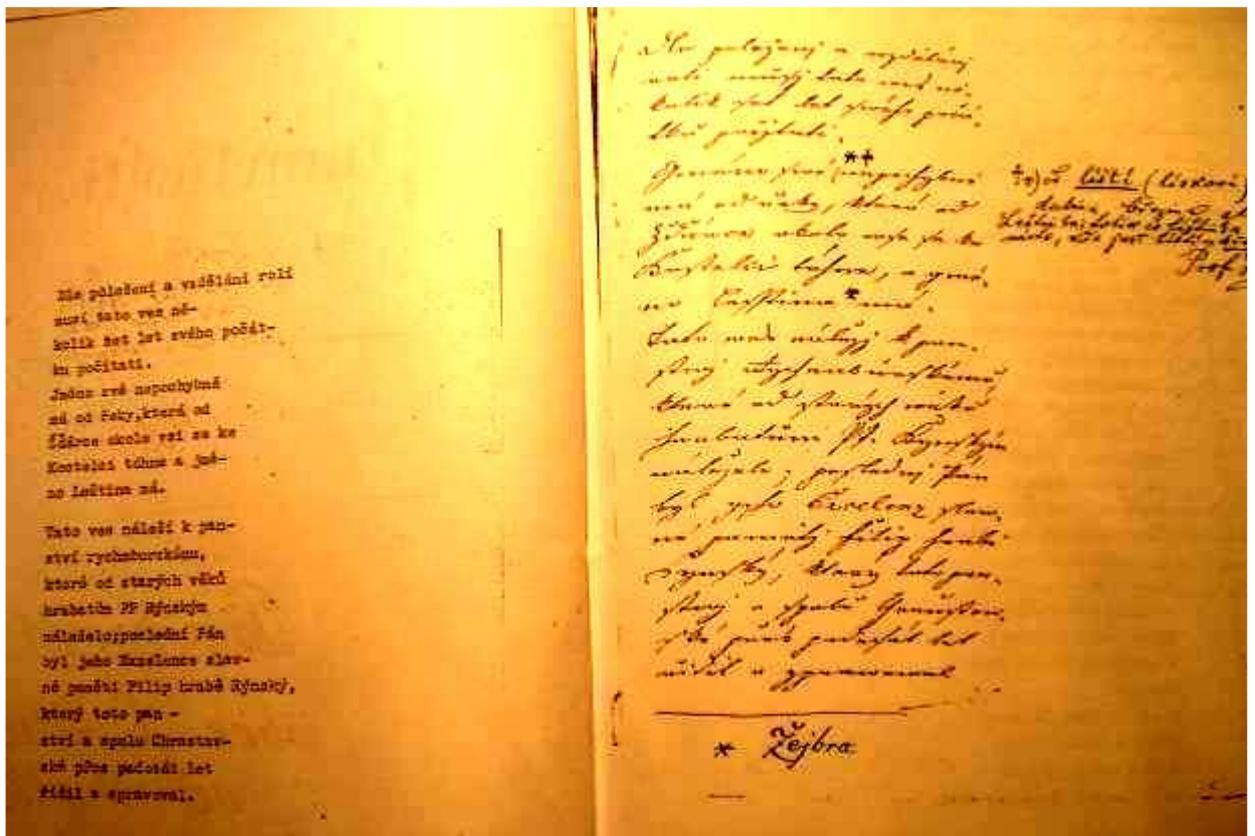
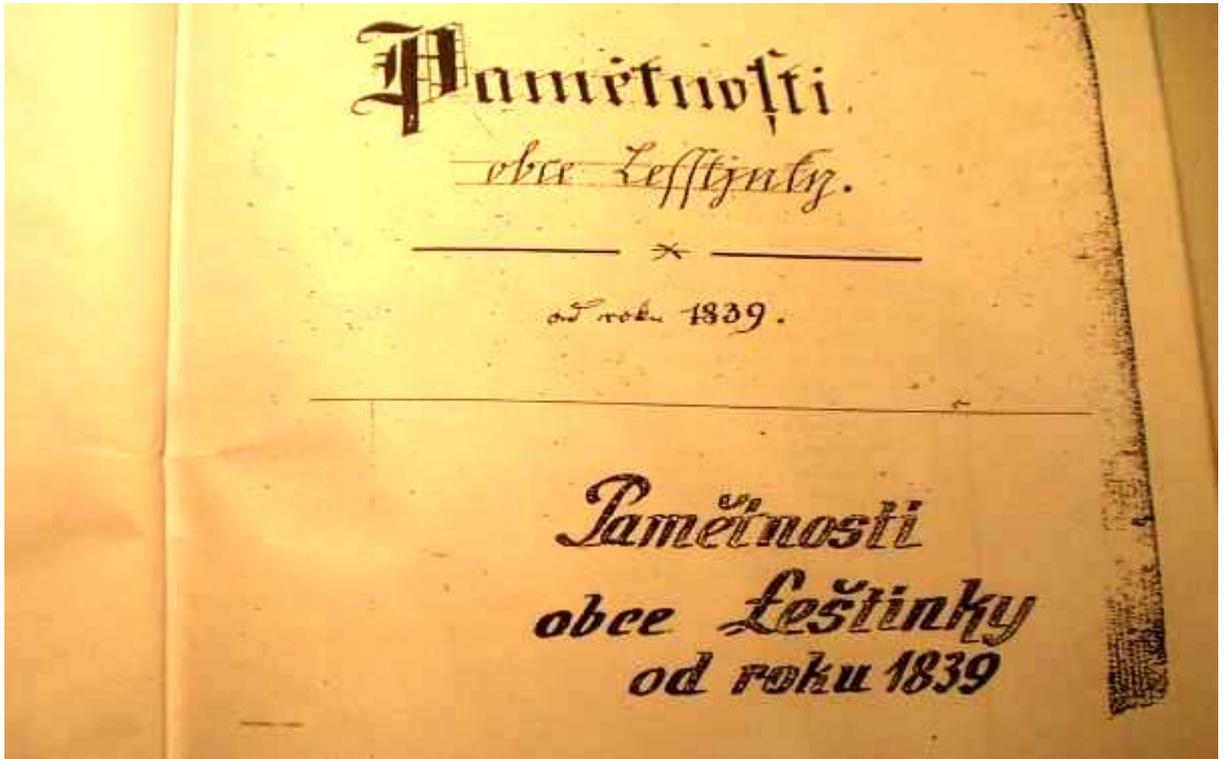
Gottfried Sommer v roce 1837:

ter, 43 Mesumacher, 2 Schloffer, 12 Schneider, 80 Schuhmacher, welche
 meist für die k. k. Militärökonomie arbeiten, 5 Weisenbinder, 1 Strickhauer,
 7 Zimmerer, 1 Weidenbinder, 1 Zimmerer, 1 Kleidermacher, zusammen 488
 Handwerker. — Neben diesen sind 20 Weiden und 20 Bäckereien. Von Gemein-
 de-Beamten sind: 1 Schulmeister, 3 Förster, 3 Quartiermeister, 30
 Köpfe, 2 Wagner, 1 Hutmacher, zusammen mit 14 Weiden und 10 Weiden-
 webern, hauptsächlich oben verortet. Sonst treiben 9 Kaufleute mit
 gemischten Waaren, 3 Schnitzwarenhandler, 3 Krämer, 3 Schäfer, 14
 Weinhandwerker, 27 Küchenschneider, 8 Handwerker und 4 Weidenbinder.
 Von Conditoren sind hier 1 Weinbrenner, 1 Apotheker und 5 Weiden-
 aufseher, 25 Schenken, und 2 Weidenbrenner, welche von mehreren nach-
 folgenden Regenten bestattet und verachtet wurden; sie hat 4 nicht un-
 bedeutende Vermögen aufserhand, theils hier erzeugt, theils von aus-
 wärtigen Vertriebsorten. 6 Hof- und Weidenbrenner, und Weidenbrenner
 Weinbrenner, und von den angehängten Domänen des flandrischen Landes hier
 theils Wein im großen Maße, theils rechte Weine weiß, die unter dem Namen
 der Entführung der Stadt, und ihrer alten Weinberge (St. MDXCVII.) — Von
 man jedoch schon in früherer Zeit von einiger Bedeutung gewesen sein;
 sie ist der Weinberge des berühmten Konrads Wenzel 2. o. a. f. die
 Weinberge. Auf dem Wege zum Berg war vor dem Jahr 1200 eine kleine
 Kirche, die hier war im J. 1291 am 2. Juli eine Pestepidemie
 von Delftsch, dem Cardinal Gregor von Delftsch, und
 mehreren Weiden und Weidenbrennern zur Weiden des Kirchens, von
 fast über das ganze Land bei Delftsch und Königlicher Kirche bis ins
 ferne Weidenbrenn. Zur Stadt gehörte die Kirche die Kirche am Wege
 Delftsch, eine seit 1807 entfallene neue Aufstellung. Delftsch
 nennt, 40. p. 1/2, St. n. von Delftsch, mit Weinbrennern auf Weiden
 und zu Weinbrennern im flandrischen Wein; dann bei Weidenbrennern
 in Delftsch genannt, nahe bei den Weiden des Delftsch, und die
 flandrische Delftsch unter ihnen, theils gegen 1/2 St. von der Stadt ent-
 fernt. Zum Delftsch Delftsch sind eingepfarrt:
 17. St. n. von Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, ehemals auf
 der Höhe des Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die
 nach dem Jahr 1400 ein Weidenbrenner, namens Delftsch,
 den Delftsch und heißt noch jetzt n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 18. St. n. von Delftsch, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die
 nach dem Jahr 1400 ein Weidenbrenner, namens Delftsch,
 den Delftsch und heißt noch jetzt n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 19. St. n. von Delftsch, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die
 nach dem Jahr 1400 ein Weidenbrenner, namens Delftsch,
 den Delftsch und heißt noch jetzt n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 20. St. n. von Delftsch, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die
 nach dem Jahr 1400 ein Weidenbrenner, namens Delftsch,
 den Delftsch und heißt noch jetzt n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).

5. 1891 vieler aufstellen. Die Einwohner haben nicht Ackerbau auch
 Weinbau und Obstbau.
 20. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 21. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 22. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 23. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 24. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 25. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 26. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 27. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 28. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 29. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).
 30. Weiden, Delftsch, 1/2 St. n. von Delftsch, auf der Höhe des
 Weidenbrenns, hat 29 p. mit 237 E., eine Kirche, die nach dem Jahr 1400
 ein Weidenbrenner, namens Delftsch, den Delftsch und heißt noch jetzt
 n. a. Delftsch (am Weidenbrenn).

**Nejstarší kronika naší obce je z roku 1839
je napsaná místním mlynářem:**

Je to tak dříve v drážd
 mě, dříve je Fobelin,
 který z podstatně panst-
 va slavné bylo.
 Tento znamenitý pán a
 Kavalir byl se mladý
 let též účastníkem ve
 válkách, a i u smrti Pán
 ve velké odhodlanosti, neboť
 šel do Vídně bojovat.
 V posledních letech
 v jarních měsících nebyl
 svým podnikem zvláště
 v Chroustovicích přebý-
 val - byl milostivý
 a dobrotivý Pán ke svým
 poddaným.
 V osmdesátém přestěhoval
 sídlo v Praze ve svém
 domě - nemluvil po
 celé léta vlastních dědi-
 ch.

Je to tak dříve v drážd
 mě, dříve je Fobelin,
 který z podstatně panst-
 va slavné bylo.
 Tento znamenitý pán a
 Kavalir byl se mladý
 let též účastníkem ve
 válkách, a i u smrti Pán
 ve velké odhodlanosti, neboť
 šel do Vídně bojovat.
 V posledních letech
 v jarních měsících nebyl
 svým podnikem zvláště
 v Chroustovicích přebý-
 val - byl milostivý
 a dobrotivý Pán ke svým
 poddaným.
 V osmdesátém přestěhoval
 sídlo v Praze ve svém
 domě - nemluvil po
 celé léta vlastních dědi-
 ch.

Je jeho šasi byli feditál
 panství rychnovského
 měli - poslední FF Daniel
 zvěřina, který mnoh
 roků panství Nidli a spolu
 jednovocenský úřední in-
 stituál.
 V roce 1821 byl pro starost
 a zřeluhy od hraběte Pán
 de gonne šas, a nepotom
 v Chroustovicích byl i také
 úřední.
 Je zde byl ředitel panství
 FF Jindřich Teichpuk, který
 také nepotom ze vrchního
 byl povýšen.
 V roce 1823 prošel hrabě
 Pán své panství Rychnov-
 ské a Chroustovicích jeho
 dědicovosti Enstati Pán
 z Thurn a Taxis, který
 mnoh panství v Jav-
 Moh at - což tím by-
 lo mnoh stras. F.ouřec-
 ch.

Je jeho šasi byli feditál
 panství rychnovského
 měli - poslední FF Daniel
 zvěřina, který mnoh
 roků panství Nidli a spolu
 jednovocenský úřední in-
 stituál.
 V roce 1821 byl pro starost
 a zřeluhy od hraběte Pán
 de gonne šas, a nepotom
 v Chroustovicích byl i také
 úřední.
 Je zde byl ředitel panství
 FF Jindřich Teichpuk, který
 také nepotom ze vrchního
 byl povýšen.
 V roce 1823 prošel hrabě
 Pán své panství Rychnov-
 ské a Chroustovicích jeho
 dědicovosti Enstati Pán
 z Thurn a Taxis, který
 mnoh panství v Jav-
 Moh at - což tím by-
 lo mnoh stras. F.ouřec-
 ch.

Za vrchního šeditela byl ustanoven z P. Reichensbach, který šel širgumister v Bratru byl - mezi tím časem býval vrchní F. Tschapek z Juchamburka zaslal. V roce 1826 koupil též kníže Jan Kolowrat. Po smrti p. Reichensbacha šel F. F. Franz, šeditel toho času stvořil nějaký čas. Za vrchního byl potom ustanoven F. F. Gallitz - po něm opět byl za šeditela nov vrchního ustanoven F. F. Franz, šeditel a po něm byl ustanoven zprávní F. F. Haral Košič z Vícku v roce 1835 - ten byl šel v Zbrozovických šeditel. Mezi tím časem šel zastal kníže F. G.

"Za vrchního byl - mezi tím ustanoven šeditel mezi F. Tschapek - šeditel mezi p. Reichensbach - mezi tím časem býval vrchní F. Tschapek z Juchamburka zaslal. V roce 1826 koupil též kníže Jan Kolowrat. Po smrti p. Reichensbacha šel F. F. Franz, šeditel toho času stvořil nějaký čas. Za vrchního byl potom ustanoven F. F. Gallitz - po něm opět byl za šeditela nov vrchního ustanoven F. F. Franz, šeditel a po něm byl ustanoven zprávní F. F. Haral Košič z Vícku v roce 1835 - ten byl šel v Zbrozovických šeditel. Mezi tím časem šel zastal kníže F. G.

V roce 1803 opět postavil se kníže Jan Kolowrat s úmyslem šeditel toho času stvořil nějaký čas. Za vrchního byl potom ustanoven F. F. Gallitz - po něm opět byl za šeditela nov vrchního ustanoven F. F. Franz, šeditel a po něm byl ustanoven zprávní F. F. Haral Košič z Vícku v roce 1835 - ten byl šel v Zbrozovických šeditel. Mezi tím časem šel zastal kníže F. G.

Za vrchního 1822 šeditel mezi F. Tschapek - šeditel mezi p. Reichensbach - mezi tím časem býval vrchní F. Tschapek z Juchamburka zaslal. V roce 1826 koupil též kníže Jan Kolowrat. Po smrti p. Reichensbacha šel F. F. Franz, šeditel toho času stvořil nějaký čas. Za vrchního byl potom ustanoven F. F. Gallitz - po něm opět byl za šeditela nov vrchního ustanoven F. F. Franz, šeditel a po něm byl ustanoven zprávní F. F. Haral Košič z Vícku v roce 1835 - ten byl šel v Zbrozovických šeditel. Mezi tím časem šel zastal kníže F. G.

na stromy vešl odšel
Jeho očividnoš kralje pša p-
kolto petem to kralje.
Lestica pa: pšilnina
obse, pšilnina pšilnina
na kralje a kralje
pšilnina.

V roku 1839 kralje oš.
Lestica vseh pšilnina
kralje, kralje kralje
kralje vseh to kralje
na kralje.

na stromy vešl odšel
Jeho očividnoš kralje pša p-
kolto petem to kralje.
Lestica pa: pšilnina
obse, pšilnina pšilnina
na kralje a kralje
pšilnina.

V roku 1839 kralje oš.
Lestica vseh pšilnina
kralje, kralje kralje
kralje vseh to kralje
na kralje.

V roku 1840 Oš
na stromy vešl odšel
Jeho očividnoš kralje pša p-
kolto petem to kralje.
Lestica pa: pšilnina
obse, pšilnina pšilnina
na kralje a kralje
pšilnina.

V roku 1840 Oš
na stromy vešl odšel
Jeho očividnoš kralje pša p-
kolto petem to kralje.
Lestica pa: pšilnina
obse, pšilnina pšilnina
na kralje a kralje
pšilnina.

Roku 1842
 nastoupil nás na
 školní učitelé do
 školy František
 Karel Ondráček a
 František Ziber,
 který má věku 22
 let učitelé estrval,
 do katedry se odstěhoval.

Roku 1842 byl
 zřízen učitel, tak
 že škola měla 1800
 dětí, byl zřízen
 učitel, který má
 22 let věku se škole.
 O učitelé valky

Roku 18. října 1842
 nastoupil učitel na
 školní učitelé do
 školy František
 Karel Ondráček a
 František Ziber,
 který má věku 22
 let učitelé estrval,
 do katedry se odstěhoval.

Roku 1842 byl
 zřízen učitel, tak
 že škola měla 1800
 dětí, byl zřízen
 učitel, který má
 22 let věku se škole.
 O učitelé valky

nastoupil byl, tak
 že škola měla 1800
 dětí, byl zřízen
 učitel, který má
 22 let věku se škole.

Z učitelů zřízen
 učitel, tak
 že škola měla 1800
 dětí, byl zřízen
 učitel, který má
 22 let věku se škole.

nastoupil byl, tak
 že škola měla 1800
 dětí, byl zřízen
 učitel, který má
 22 let věku se škole.

Roku 1842 byl
 zřízen učitel, tak
 že škola měla 1800
 dětí, byl zřízen
 učitel, který má
 22 let věku se škole.

v Pánu armul
je obd se vior
se front y Jernost
Fin Václav
činn do študo
oděšoval a v jeho
obd vstoupil.

V nástř. č. 1241
bylo tak např. že
1241 v nástř. nástř.
tato i příměri v poli
zali.

Spíše zřejmě
je možná se vstati
je Pánu armul
Fin Václav
Pánu armul a v jeho
obd vstoupil.

Spíše zřejmě 1843
bylo tak např. že
tato i příměri v poli
zali.

V nástř. č. 1241
bylo tak např. že
1241 v nástř. nástř.
tato i příměri v poli
zali.

Spíše zřejmě 1843
bylo tak např. že
tato i příměri v poli
zali.

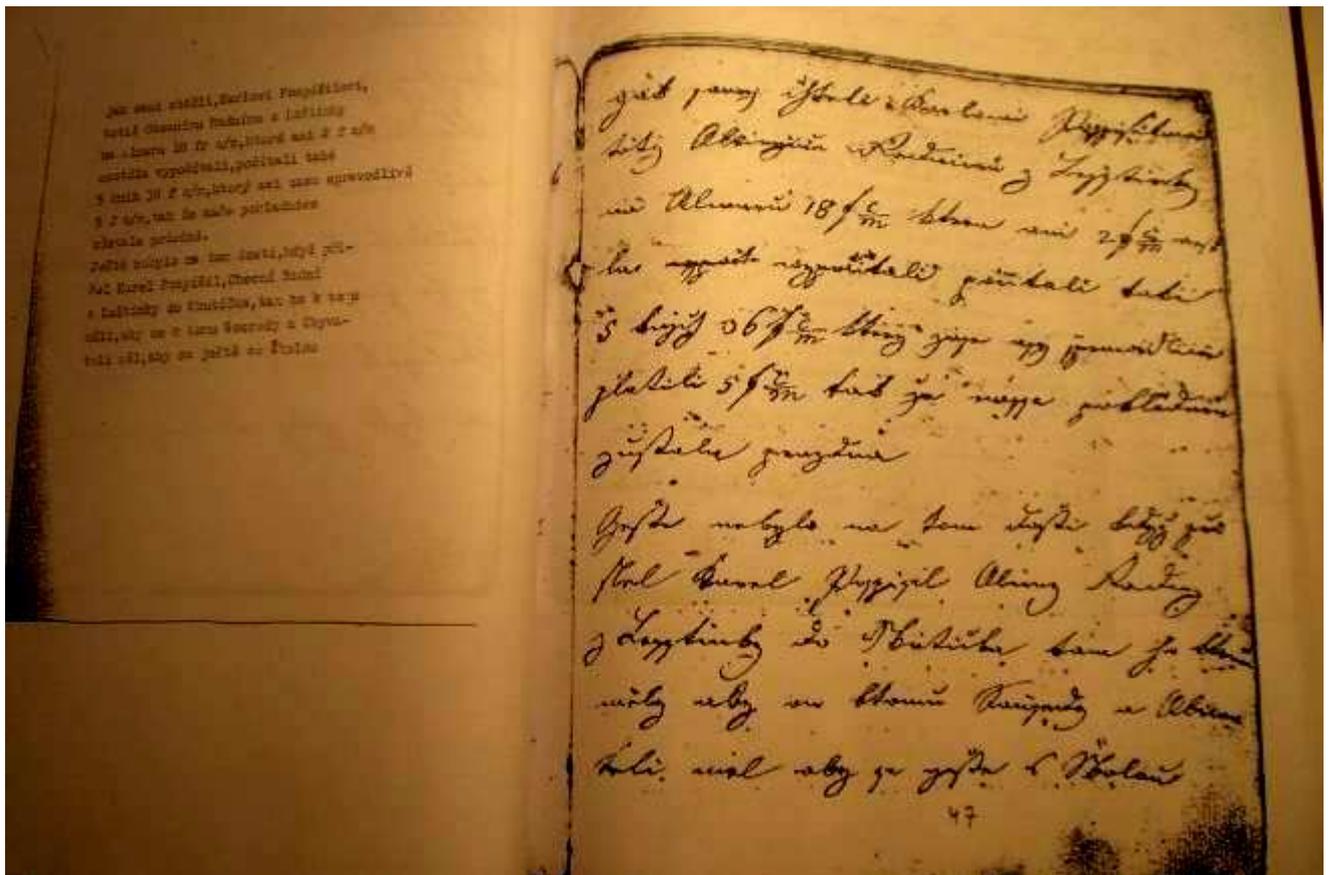
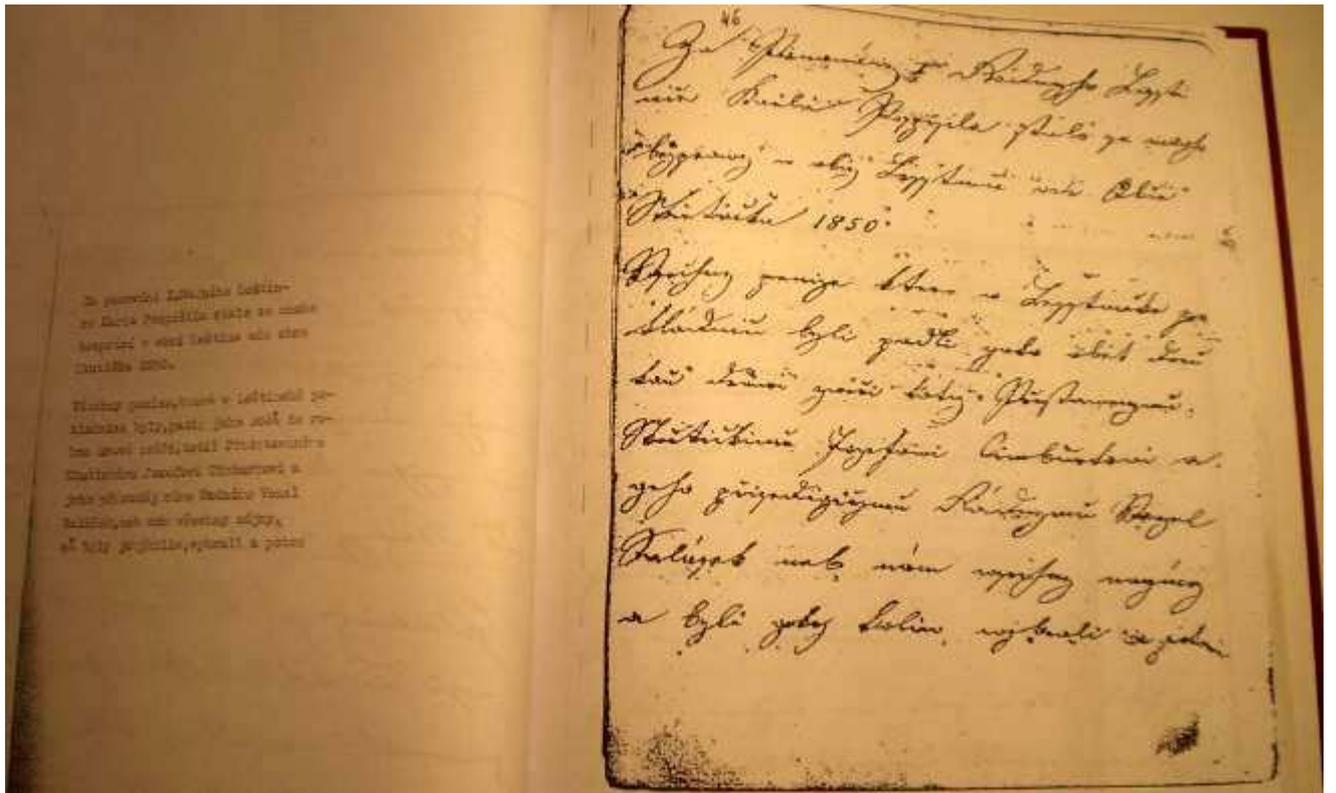
In Jahr 1704 ist die 1704. Posa-
 chel in der Stadt zu sehen. Die
 Stadt ist eine kleine Stadt, die
 in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.

In der Stadt ...
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.

Diese ...
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.

Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.

Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.
 Die Stadt ist eine kleine Stadt,
 die in der Provinz von ... liegt.

Další stránky kroniky jsou k dispozici zájemcům o historii obce k nahlédnutí na obecním úřadě. Tato „Kronika“ zachycuje události v Leštince od roku 1839 do roku 1915.

**V roce 1844 sebral a vydal František Palacký „Staré písemné památky“.
I zde je uvedena Leštinka:**

ARCHIV ČESKÝ

Č I L I

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAWSKE.

Z ARCHIVŮV DOMÁCÍCH I CIZÍCH

SEBRAL A WYDAL

FRANTIŠEK PALACKÝ,

HISTORIOGRAF PP. STAWŮV KRÁLOWSTWÍ ČESKÉHO, WYBOR A JEDNATEL SPOLEČNOSTI ČESKÉHO MUSEU,
ŘÍDNÝ AUD A SEKRETÁŘ KRÁL. ČESKÉ SPOLEČNOSTI NAUK, AUD KRÁL. BAWORSKÉ AKADEMIE NAUK WE
MNICHOWĚ, UHERSKÉ UČENÉ SPOLEČNOSTI W PEŠTI, SLEZSKÉ SPOLEČNOSTI PRO WLASTENSKAU OSWĚTU
WE WRATISLAWI, LUŽICKÉ SPOLEČNOSTI NAUK WE ZHOŘELCI, JEDNOTY PRO DĚJINY ZEMĚ
BRANDENBURSKÉ W BERLÍNĚ 20

D Í L T Ř E T Í .

122 10966
30

W PRAZE, 1844.

W KOMMISSÍ U KRONBERGRA I ŘIWNÁČE.

Anižka tato není a neček-
 býti více než pouhý katalog všech
 osad neboli míst obydlitelných
 ve Srdlovství Českém, aleli za-
 slych již a zapomenutých. Sesta-
 ven jest katalog tento nejvíce
 zřaděm tím, kteréhož název je
 'topografie české' od P. F. Somma
 v ob. dílech vydání, a přidan
 ku každé osadě počel obyva-
 telstva z popisu r. 1843 au-
 ředně vykonaného jen proto, aby
 osobnost a důležitost každého
 místa na krátkce tím očíteji a
 určitěji rozoznána byla.

Spisuje a vydáváje kni-
 ku tu měl jsem vlastně dvojí
 cíle: jeden, a to přední, byl
 jmenovitý; druhý, a však zde

	osad.	dom.	obyv.
3. Kamence nový	Neu-Steindorf	29	157
4. Jelínky (?)	—	5	38
5. Radiměř	Bothmühl	228	1562
6. Modřice, Modřec	Biegersdorf	53	315
7. Nedvězí	Ewitz	62	367
8. Telet	—	170	967
9. Landráty (?)	—	6	32
10. Borová †	—	137	730
11. Cerkytly (?)	—	8	47
12. Bukovina	—	4	28
13. Oldřív	Ullersdorf	169	954
14. Mchov	—	2	12
15. Rybní pustá	Wast-R.	114	661
16. Světí	—	4	17
17. Kobyli	—	9	60
18. Blatná	—	11	71
19. Betlem	Bethlehem	10	63
20. Sv. Kateřina	St. Katharina	5	35
21. Makow	—	103	534
22. Trhonice	—	35	197
23. Sedlčtá	—	30	160
24. Široký důl †	Breienthal	96	615

h. částky val. F. Anjezden, Korauchew (Kura).

24. Novýhrad.

panství alod. Majitel: Jan Ludvík hrabě Harburg
 ze Chamur. Obyv. č.

1. Novýhrad (H. Boží- dům) †	Neuschloss	108	660
2. Chotowice	—	51	254
3. Daubrawice	—	34	201
4. Dvořiště	—	16	89
5. Jaworník, Jaworníček	—	21	130
6. Leština	—	65	355
7. Lhota Mokrá	—	43	248
8. Nová ves	Nendorf	37	224
9. Podhořany	—	25	142
10. Přeluka	—	55	320
11. Rybníček	—	13	69
12. Lhota suchá	—	30	160
13. Olšany	—	25	140
14. Wranice	—	21	127

15. Proseč 	—	126	1025
16. Bor	—	53	271
17. Martince	—	51	300
18. Pseka	—	61	390
19. Podměstí	—	53	285
20. Zábosí	—	102	738
21. Zderaz	—	77	455
22. Sv. Kateřina	St. Katharina	34	212
23. Pastina	—	46	220

h. částka val. F. Wyzoká.

25. Richenburk.

panství alodiální. Majitel: Maximilian Karel kníže
 z Thurn-Taxis. Obyv. č.

1. Richenburk 	Richenburg	93	678
2. Hněvětice	—	25	184
3. Borek	—	5	33
4. Kutlín	—	22	123
5. Perarec, Peralec †	—	62	340
6. Lešany	—	26	164
7. Miretín, Mirotín	—	51	321
8. Zhoř	—	29	203
9. Bředo	—	25	168
10. Rvavice	—	4	13
11. Hlubočice	—	12	62
12. Chlám	—	19	115
13. Rohaus, Rabaun	—	11	62
14. Dolány	—	8	41
15. Doly a Janovičky †	—	37	192
16. Skučec, Skuteč †	—	568	3620
17. Zbožnow	—	26	169
18. Štěpanow †	—	41	273
19. Skutečko	—	44	292
20. Lhota	—	30	177
21. Lestinka	—	34	210
22. Praseňák	Ober-Prasetin	17	96
23. Praseňo	Unter-P.	72	455
24. Mokryšow	—	15	101
25. Maláns 	—	16	78
26. Radčice 	—	56	356
27. Zár, Zárce	—	58	386
28. Dolvka 	—	6	35

Průvodce po okolí z roku 1930 napsal o Leštince a okolí:

včelákovských. Tam se totiž dobývala v 15. a 16. stol. ruda, zejména krevet a kyz železný. V okolí Kostelce je prý zakopáno bohoslužebné nářadí kláštera podlažického.

Rozkošným údolčkem Žejbra přijdeme do Podskalí 411 m n. v. Je to romantický údol, lemovaný vých. strmými skalami opukovými, na nichž je ves Skala; na západ jsou svahy volnější a stoupá po nich dráha. (Pardubice - Něm. Brod). Je tu starobylý kostel sv. Jana Křtitele, zvaný též Vrbaty s obrazy Machkovými; zdejší hostinec je oblíbeným letním stálem; dříve měl i lázně. V lese pod potokem Žejbrem mezi Skalou a Chacholicemi ve skupině balvanů diorytových je kámen vzadu kolmo otesaný, opatřený německým nápisem, zvěstujícím, že tu „biskupa Haje odpočívajícího vyhledala kněžna Poniatovská, (ze zámku chroustovického) aby mu účtu projevíla“. Podél pravého potoku Žejbra dojdeme do Chacholic. Od lesa nad Chacholicemi jest pěkná a daleko široko do kraje volná vyhlídka po okolí zvláště k Podlažicům a Chrastru. Podlažice leží v malebné poloze u podlažického rybníka. V Podlažicích založil zeman Vrbata r. 1159 klášter benediktinský. Odtud pochází největší česká kniha, napsaná již ve 13. století, zvaná „Kniha obrovská“ (codex giganteus), jejíž délka je 90 cm a přes 50 cm v šířce; obsahuje 309 listů pergamenových. K její vazbě bylo upotřebeno 160 oslích koží. Bohužel byla uloupěna za vpádu Švédů a odvezena do Stockholmu. Podle legendy psal ji mnich Soběslav. V roce 1421 byl klášter zbořen husitským vojskem a mnoho mnichů upáleno. Ještě v druhé polovici 17. stol. staly zříceniny,

25

zámků na samém pokraji výšiny, k jihu pak spadají pod Skuteč příkrým svahem. Silnice u svrchu jmenované továrny na obuy ve Skutči v pravu odbočující vede od Skutče do Stěpánova. S kostelní věže je viděti daleko široko. Typickým je kostel sv. Matouš ve Stěpánově, který stál již na počátku 14. stol. První zmínka o něm je zachována z r. 1350. Dočkal se ovšem jistých změn. Pod věží jsou zachovány zbytky starého oltáře z r. 1620 s obrazem sv. Matouše. Silnici, která vede po náhorní rovině, přijdeme za čtvrt hodiny do Zbožňova (227 obyv., 444 m. nad m.) má dvojití školku, která byla vystavěna r. 1824 majitelem panství rychmburského, hrabětem Kinským. Odtud krásnou novou silnici přijdeme zpět do Skutče (1¹/₂ km).

2. Podskalí. Z náměstí ulicí Fimbereckou, která na konci města padá příkrou serpentinou do polí, přijdeme do Skutička, které leží v pádolu pod Skutčí. Patřovalo za starodávna k panství rychmburskému. Jihozápadně od Skutče jsou rozsáhlé lomy žulové v skutečském lese Horkách, ležícím nad Skutičkem. K nim vede odbočka místní dráhy skutecko-poličské pouze pro dopravu kamene. Též po jižní straně této výšiny jsou lomy a pak v okolí Leštinky, do níž za Horkami svažuje polní cesta.

Ves Leštinka rozkládá se v úzkém úvalu pod Cejřovským hradištěm. Patřovala již ve 14. stol. k panství rychmburskému. Je rodištěm českého spisovatele Fr. Hromádky. Z Leštinky k Týnu pak podél Žejbry vede cesta lučinami ke Kostelci, kde je zastávka dráhy. Na faře chová se gotický kalich z 15. stol., asi dar havířů

24

Správa.

Hlinecko náleželo za starodávna k Vratislavsku,¹⁸⁰⁾ jež bylo části državy chorvátských knížat Slavníkovců Byvši připojeno ke knížectví českému, bylo celé Vratislavsko s Chrudimskem a Čáslavskem v XIII. věku údělem mladší přemyslovské větve Děpolticův. Později pak již starobylý název Vratislavka ustupuje jménu „provincia Mutensis“, tak již r. 1338 se uvodí mezi kraji kraj mýtský, jenž teprv krátce před vojnou husitskou splynul s Chrudimskem (již r. 1410. se mezi 12 kraji jmenuje jen Chrudimsko).¹⁸¹⁾

V Hlinsku bývala tvrz. Původně okolí jeho k panství rychmburskému nepochybně nenáleželo, tak jako ani Rana, jež náležela vladykům z Rany, část Holetina Rubíkům z Holetina a j. Ještě r. 1413. uvádí se v panství rychmburském Rychmburk hrad, Skuč, městečko, Hlinsko městečko a tvrz „se všim, což k Rychmburku a Hlinsku přináleží.“ V XIV. věku náležel větší díl okresu hlineckého k panství rychmburskému.¹⁸²⁾ Tak (r. 1392.) Hlinsko (oppidum) Strana Blatné, Přerostlé, Studnice, Vitanovice, Kamenice (t. j. Kameničky), Chlum, Lhota, Jenikov, Kladné, Dědová, Rana, Vojtěchov, Svratka, Svratouch, Chlumětín, dvory kmetei v Holetině a Křižanově (Křižánkách). V popisu ze XIV. věku uvádí se i Chlum, avšak jisto jest, že v XVI. věku (aspoň částečně, nebo dočasně) náležel ke Krucemburku, v počátku XVII. věku opět jmenuje se při Rychmburku i s Ortovou, s níž od 2. polovice XVII. věku byl pak při statku chrasteckém. K jiným panstvím náležely Stan a Srný (1349. k podlažickému, později k žumbereckému, v XVIII. věku k přestavckému statku), Rváčov a Všeradov (v XV. a XVI. věku k žumbereckému, v XVIII. k nazavršskému) spolu se Sv. Mikulášem novějšími osadami Milezimovem a Jasným polem, kdežto Babáky náležely do r. 1848. k hrochovotýneckému statku. Část Holetina tvořila díl špitálního statku Holetín.

¹⁸⁰⁾ Okresní národopisná a průmyslová výstava v Hlinsku str. 52. Časopis Musea království českého 1892 str. 442 sl. (moje stat. O rozloze a hranicích Vratislavka). K. Adámek K dějinám Hlinska 4, 5, Chrudimsko 7, Palacký Radhost II. 168 a j., Boh. Rieger Krajské zřízení, Kalousek Tři historické mapy k dějinám českým a j. — Ještě r. 1207. Děpolt nazývá se vojvodou vratislavským, čáslavským a j.

¹⁸¹⁾ Balbin Miscellanea Liber III. cap. III. § III., cap. VIII. § 4.; A. de Cramer Status Boemiae 1766 str. 98. a j.

¹⁸²⁾ V kvaternu desk nových památných nazvaném Nro. 1. král. desk dvorských A. 5.: „Martin z Dobronína, písař desk zemských oznámil jest před úředníky pražskými, jakož zboží a dědictví, totiž hrad Rychenburk a jiná všecka zboží k tomuž hradu příslušející: hrad

O správních poměrech Hlinska a okolí jest nejstarší zachovaná zpráva z počátku XIV. věku, když (1303) Beneš z Vartenberka dal Mikulášovi a jeho potomstvu v Hlinsku soud rychtářský¹⁸³⁾ a j., k němuž patřily vsi Vitanov, Studnice, Přerostlé, z té strany vody Blatna, i z té strany sedliska s vsí před Hlinskem. Rychtář trestal zločince v obvodu tom dopadené, měl mimo jiné třetí peníz ze všech vin soudů malých i velkých,

Rychenburg, Předbradí s rychtou a vesnicemi k rychtě příslušejícími, Skuteč městečko s rychtů, a vesnice celé k rychtě příslušející, totižto Ždiar, Radezicze, Lesstinka, Malionie, Skuteczko s platem, s diedinů, lukami, s mlýny, robotami, s kurmi, s vajci, s ovsem, s podacím kostelním v městečku Skuczci, Perarecz ves s rychtů . . . (uvádí se jmenovitě všechny osady na zboží tom, z nichž v okrese hlíneckém jsou) . . . w Kladnie ves celá s rychtů a ves Diedowa k též rychtě příslušející s platem, robotami, kurmi, vajci, s ovsem, Swratka městečko celé s rychtů a ves řečena Swratých k též rychtě příslušící, s platem, s kurmi, ovsem, s podacím kostelním, tudíž v Kržižaukowie polovice vsi pusté, Herarecz ves což po řeku Švarcavu, s platem, item Reychlowa Kamenicze, ves celá s rychtů, a vesnice k též rychtě příslušící, totižto Chlumietin, Lhota, Przerostle, Blatne, Genikow, s platem, robotami, kurmi, vajci, s ovsem a mlejn s pílů, Item Hlinské městečko s rychtů a vesnicemi k též rychtě příslušejícími totižto Strana, Studnicze, Chlum, Witanow, Kauty a Hamer w Przerostlem, s platem, s kurmi, s vajci, s ovsem, s mlýny a s podacím kostelním tudíž item Rana ves celá s rychtů, a vesnice k též rychtě příslušející, totižto Oldrżeticze, Pokrżikow, Woytiechow a v Holetinie dvory kinetci, na kterýchž sedí Kuklik, Hrom, Broz, Troyan, a (v) Mrakotinie tři úročniki totižto Wanick, Rún a Kuczka, s platem, s kurmi, vajci, robotami, mlýny, s ovsem a s podacím tudíž (= na Raně) . . . jsou na Pana Ladislava někdy krále Českého spravedlivě připadla. . . týmž Panem Králem jsou dána a obdarována Janovi Pardusovi z Vratkova . . . týmž Jan Pardus úředniky dvorskými jest uveden a témuž jsou odhadány (zboží a dědiny) v 6000 kopách groší a právo úplně dovedl jest, jakož o tom desky dvorské plněji svědčí. Actum Anno Domini MCCCCLXXXV^o sabato ante Bartholomaei^o.

¹⁸³⁾ Paprocký Diadochos 277 (O stavu panském): „Spatfuje se pamět v létu 1503 o panna Benešovi z Vartenberka, kterýž služebníku svému Mikulášovi v městečku svém Hlinsku daroval na věčnost i potomkům jeho soud rychtářský s třetím penízem ze všech vin soudů malých i velkých půltřetího lánu roli svobodného, svobodnou krčmu, svobodnou lázeň, svobodné krámy masné i chlebné, dva muže svobodné k tomu soudu příslušející a kdo by sobě ženu pod jeho soudem chtěl bráti, ustanovil, aby nejprvé rychtář povinen byl dáti měřici ovsu a dvě slepice, a ten rychtář má vybíratí berní od všech poddaných. Kdoby též nějakého zločince nalezl pod jeho soudem, ne někde jinde, ale toliko v Hlinsku má býti trestán: a vsi Vitanov | Studnic | Přerostlé | z té strany vody řečená Blatna | y z té strany sedliska s vsí před Hlinskem do soudu předřečeného s plným právem náležeti mají. Datum Anno ut supra šestého dne měsíce listopadu. Vsi před Hlinskem mívá se nepochybně Strana. Nemíní-li se „sedlisky“ Rataje, lze hledati polohu jejich dle místního názvu „Sedliska“ někde v okolí

a vybíral berni. Dosud místní¹⁸⁴⁾ pojmenování „Na čakaně“ upomíná, že se v Hlinsku i hrdební pravomoc vykonávala druhdy, (neznámo, do kdy). Civilní věci měli na péči purkmistr i konšelé. Rychtář (v XIV. věku) měl od každého, kdo by pod jeho soudem ženiti se chtěl, nejprv měřici ovsu a 2 slepice obdržeti.

Nejstarší „registra purkrechtní“ se nezachovala. Jest o nich zpráva z r. 1558., kdy řídila se nejstarší zachovaná kniha zápisní pro *Hlinsko* a osady k němu náležející (Blatno, Hamr v Přerostlém, Přerostlé, Studnice a Vitanov). Nejstarší zachovaná výsada tržní jest od krále Maxmilianu z r. 1568. Vrchnost hleděla obmeziti samosprávu městskou, tak 27. II. 1585. nařídil¹⁸⁵⁾ V. Berka z Dubé, aby do hlineckých knih od toho dne nebyly žádné spravedlnosti nikomu bez vědomí vrchnosti zapisovány, sic že registra i truhlice sirotčí budou vzaty na zámek. Zajisté i Hlinsko s pány rychmburskými mnoho jednání o svá práva mělo, než došlo k shodě z r. 1656., již bylo stanoveno o odúmrtí, vážně zase ponecháno obci, clo propuštěno Hlineckým, prodej vínný učiněn svobodným a jisté poplatky za okoušení vín byly pro vrchnost a obec stanoveny a j. Výsad y¹⁸⁶⁾ královské o trzích výročních jsou ztraceny, jen Maxmilianovo privilegium zůstalo. Z knih zápisních též dvě chybí. Knihy a mnohé jiné písemnosti pobral na zámek rychmburský hejtman Samuel Albrecht, jenž

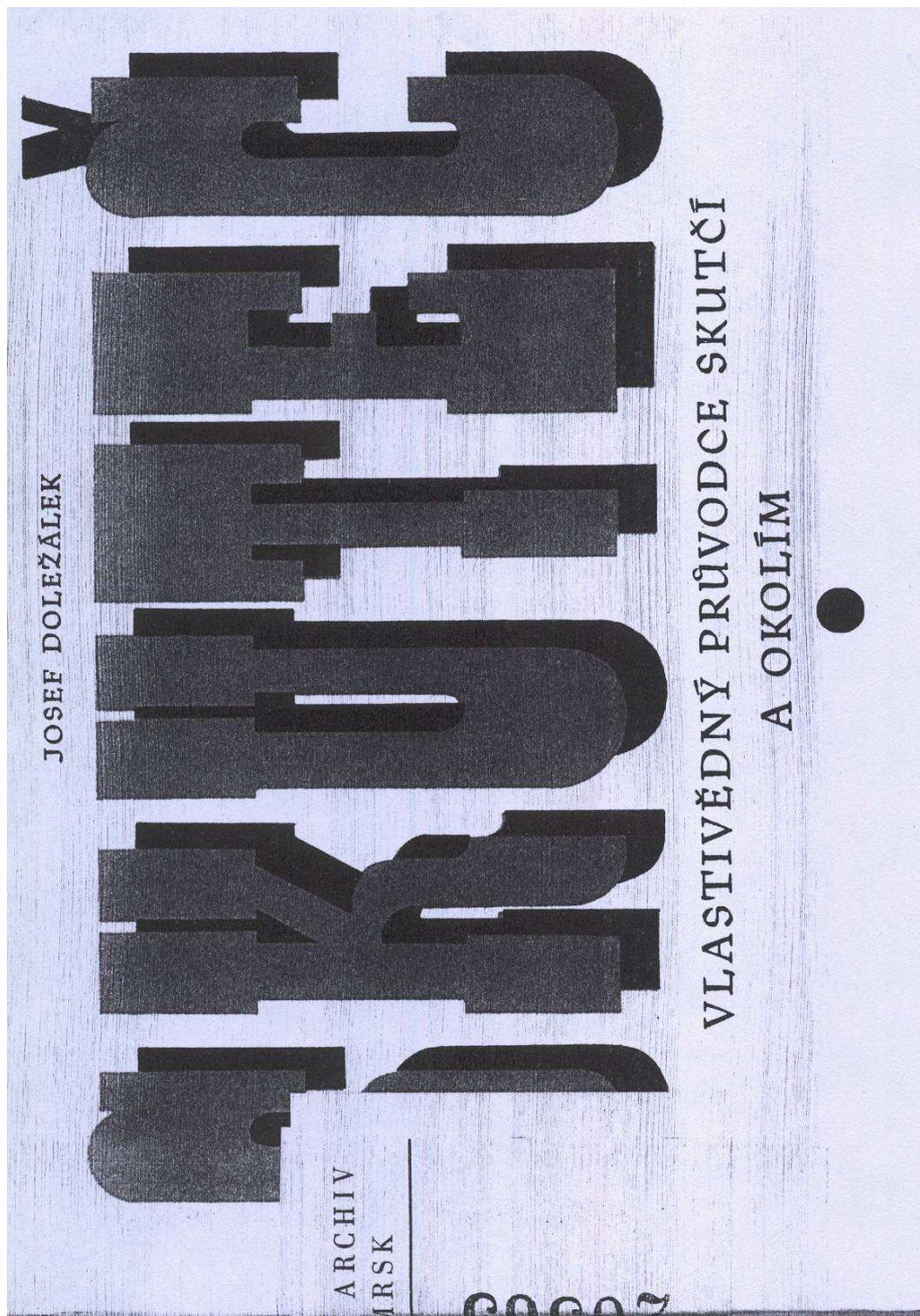
Hradišť. — V letopočet vploučila se Paprockému tisková chyba. K. Adámek v Chrudimsku (viz str. 15, 25, 26) klade děj do r. 1303, Sedláček v Hradech I. 80. do XIV. věku (asi do r. 1350), (přehlédl co je v A. chr. 25). Kladu listinu též do 1. polovice XIV. věku i míním, že buď při jejím opisování neb tisku vsunutá do letopočtu a, takže se má čísti: 1303. Není vyloučeno, že týká se staršího Beneše z Vartenberka, jenž r. 1289 a j. se připomíná, a že tehdy ještě Hlinecko v panství rychmburském nebylo.

¹⁸⁴⁾ Nedaleko trhovokamenické silnice.

¹⁸⁵⁾ K. Adámek Chrudimsko str. 81.

¹⁸⁶⁾ O výsadách viz: K. Adámek K dějinám Hlinska str. 10, Chrudimsko 20, 81 a j. Po válce 30leté, zvláště v XVII. i XVIII. stol. nastala zlá doba měšťanstvu. Vrchnost hleděla rozšířiti svou moc na úkor Hlinsku i Skučí. U Svratky se jí to patrně podařilo na čas úplně, v Hlinsku a Skučí jen nedokonale. Jak hrubě s měšťany se nakládalo, dokládá zápisní kniha hlinecká X. 118. R. 1777 10. VI. byli Hlinečtí a Skutečtí „strany repartice kontribuční“ na Rychmburce. Že Skutečtí nepřinesli „městskou podstatu“ a j., pan krajský, baron Talácko z Ještetic“ přede všemi je proto prostituroval, důtklivě vyplisnil a skrze jejich nepovinnost arest jim vykázal, též k posledku jim dvěře z kanceláře okázal.“ Po vykázání Skuteckých byli hned Hlinečtí donuceni, aby podepsali „při oné repartici vysazených 15 zl. strany lhotecký louky“ a tak nový plat nastal. Tlak budil snahu vyprositi se z takových poměrů. Obě obce začaly pracovati v 2. pol. XVIII. věku k tomu, by sprostěny byly patrimoniálního úřadu. Mimo to měly spory s vrchností, na př. Hlinsko r. 1786 muselo se dovolávati u appelačního soudu „ochrany

„Vlastivědný průvodce Skutčí a okolím“ uvádí:

1. POLOHA SKUTEČSKA

Na severní straně rozhraní Železných hor a Českomoravské vysočiny je Skutečsko. Je to kraj žuly, rohovce a opuky. Mohutné detonace v lomech při odstělu kamene jako dělostřelecká palba se ozývají po celé dny ze všech stran širokého okolí a tak vítají překvapené návštěvníky.

Skutečsko se zvedá z údolí Novohradky a Žejbra z nadmořské výšky tři sta metrů až do výše sedmi set metrů. Je to kraj malebný, součást severovýchodní strany okresu chrudimského. Skutečské kotlině domínuje nad městem rohovcová vyvýšenina, z metamorfované usazeniny prvohorního moře — zvaná Humperek, vysoká 489 metrů. Po léta je již zpracovávána vysoce výkonnými drtíči a třídírnou. S kopce se dá přehlednout celé Skutečsko a všemi směry se nám otevírají krásné vyhlídky. Z pohledu severozápadně vidíme k Pardubicům Kunětickou horu a Krkonoše, severně přes Košumberk a Luži je křídový ostroh střešičky a za ním Orlické hory. Východně přes starobylé Lažany a hrad Rychmburk jsou Toulouvcovy skály a Proseč. Jihovýchodně na horizontu je nejvyšší místo Skutečska u František. Na jihu jsou linie statní slánice u Hlinska k Havlíčkovu Brodu a do Železných hor.

Skutečsko je valice zajímavé rozmanitostí svým geologickým složením a proto stále vábí geology a mineralogy. S místa našeho stanoviště — Humperek, dohlédneme až na Hápovu skálu pod Františkami, která je tvořena dvojslídnou rulou, podstatnou to složkou nejstarších hornin jihovýchodního Skutečska. Jsou to krystalické břidlice svratecké antiklinály. Kromě vrstevnaté ruly je zde prahorní krystalický vápenec u Rychnova a svory u Pokřikova. Krouna s okolím je totiž součástí pásemného pohoří dnes již rozrušeného četnými činiteli zevnějšími, zvláště erosi a denudací. Převládajícími horninami byly ruly, zvláště orthoruly. To jsou ruly vzniklé přeměnou vyvětlých žul a porfýrů a vyskytují se u nás hlavně blízko krysta-

lických břidlic s útvarem křídovým. Je to pás táhnoucí se od Proseče ke Krouně, dále k Hlinsku a na Moravu. V trojúhelníku Rychnov, Skuteč, Hlinsko vyskytují se prvohorní vrstvy částečně nepřeměněné. Jsou to četné bulžňuky a grafitické břidlice se zbytky graptolitů. To ukazuje na útvary silurský. V okolí Krouny směrem k Předhradí jsou rozšířeny temné droby a jílovité břidlice, protřázané v důlvičátní romantické údolí Krounky.

Zmíněná Hábova skála a Karástejn u Svatky je již z dvojslídné ruly, v níž jsou ložní žíly aplitu, to je jemnozrná světlá žula. Obalem těchto rul je růžová žula zderazská.

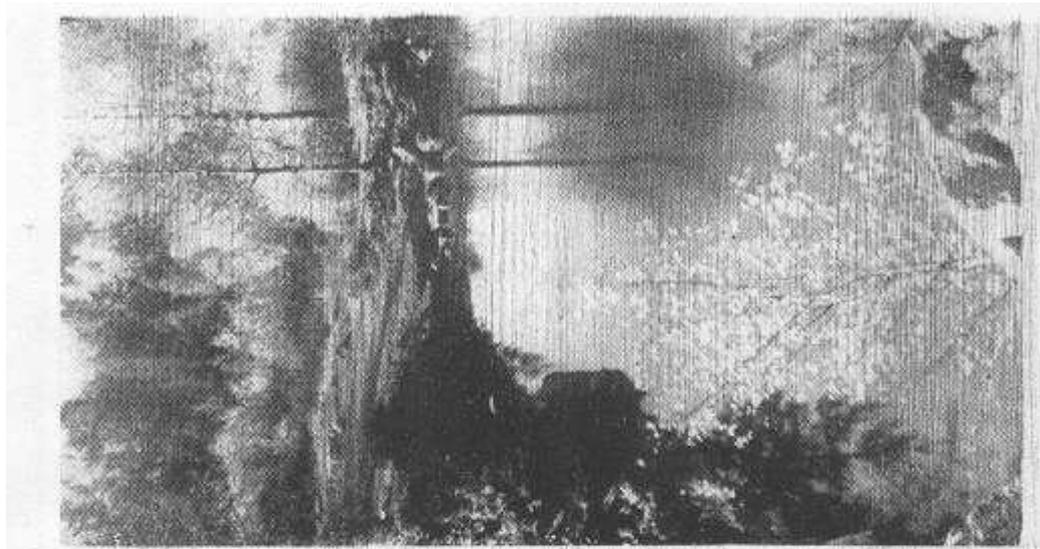
V této míse prvohorních usazenin, probíhajících směrem severojižním a k jihu se zvažující v okolí Hlinska, vystupuje jejich starší oddíl — břidlice a droby silně změněné v rohovce. Nad nimi je položen tmavých křemenných břidlic (bulžňuků). V nadloží pak vystupuje poloosa křemenců a nad nimi mocná série jednovárných, úplně sterilních hornin se stářím dosud neurčitým. Tyto břidlice jsou mocně zvrásněny a na styku se žulovým magmatem byly přeměněny v rohovce. Na Humpěrkách jsou stěny tohoto rohovce úplně kolmé a ve slunci lesklé jako led. Je zajímavé, jak vědeckí pracovníci jej postupně určovali. Jan Krejčí v letech 1870 nazval jej fylitem, geolog J. V. Weidlich roku 1900 tuto horninu jmenuje černým porfyrem křemítem, Lomaň a kameňci nazývají jej čedičem, prostě proto, že je skoro černý. Docent Dr. Fr. Ulrich určuje tuto horninu jako černý rohovec a Dr. Vachtl uvádí ji jako drobový rohovec.

V době varijského vrásnění byla celá tato pánev s prvohorní výplní sevřena mezi starými antiklinami a nasunutá na svratecké ruly. Tímto obrovským tlakem byly břidlice překrytaly ve svory a na ploše nasunutí byla žula rozdracena v mylonity, to je v hornině v prach rozdracené.

V této době vystupuje i náš žulový masiv skutecko-hlnecko-nasavrcký. Nejprve utuhl v severní části gabbrodiorit u Vrbatova Kostelce a na západ. To je nejtmavší část skutečských vyvěřelin. Po něm pak vyvěřel amfibolický granodiorit. Je hrubozrnný a trochu tmavší než pozdější hlubinná vyvěřelina skutečská, biotitický granodiorit. Na konci vyvěřela světlá — růžová — žula žumberecká a současně z kyselých pěn jsou vyplněny pukliny v granodioritu světlým aplytem.

V lomech v Horkách vidíme pěkné příklady asimilace na styku s rohovcem a biotitickým granodioritem. Černé pecky v granodioritu jsou pohlcené kusy rohovce.

Jak to, že naše žula obsahuje spoustu různých minerálů? To byla práce v poslední fázi tuhnutí žulového magmatu, při němž těleso se smršťovalo, pukalo, vystupovaly horké páry a plyny a ty daly vznik různým nerostům. Později to byly termální vody s nerostnými roztoky, z nichž vykrystalizovaly v dutinách četné nerosty, které při těžbě se občas nacházejí. Je to pyrit, markazit, arsenopyrit, nejzajímavější a pro skuteč-

skou žulu typický je sírník molybdenový, modrošedý a silně stříbrolesklý. Dále to jsou odrůdy křemene, kasiterit, kalcit, sádrovec, baryt, šelit, apatit, turmalin, epidot, amýbol, granát, orthoklas, oligoklas, biotit, muskovit, chlorit, stealit, titanit, axinit, skoriol a j.

Tyto staré horniny svažují se směrem severním a na nich spočívá v severní části naší oblasti útvar křídový — pískovec a opuky.

Naše území je protékáno vodnatou Novohradkou, Krounkou a Annenským potokem ve východní části směrem jihoseverním. Souběžně na západě Skutečska sbírá a odvádí vodu se svými potoky řeka Žejbro. Všechny tyto vody se prodírají a prořezávají krásnými údolními lesy borovými a smrkovými, zvláště nejsevernější částí Skutečska. Vyhledávané je nejvíce údolí podle Krounky od Otradova, Kablaněmi, Šilinkovým dolem pod hrad Rychmburk, údolím dolským, kolem Janoviček pod zříceninu kdysi slavného Košumberka. Zde přibírá Novohradku, která přitéká lucinatým údolím od Kapalice a Nových Hradů.

Rovněž Žejbro razí si cestu mezi žulovými balvany do pěkného údolí kosteleckého a podskalského, nad nímž se zdvihají a bělí opukové stěny. Blízké okolí Skutče má většinou borové a smrkové lesy, koupaliště, sportoviště, pohodlné trasy vycházekové i další možnosti pěších túr, spojení autobusové a vlakové. Je branou do Českomoravské vysočiny a Zetezných hor. Skutečko je krajem odbojových tradic, dělnických bojů za lepší možnosti pracujících lidí, za okupace partyzánského odboje ve spojení s tragédií Ležáckou.

4. Z ODBOJE PROTI FAŠISMU

Cím více běsnily smečky esesáckých vrahů za německé okupace a hákový kříž zastíňoval i ty nejzapadlejší kouty naší vlasti, i u nás, na Skutečku, si obyvatelstvo bylo vědomo, že sličnější nepřítel bude poražen, až bude jeho postavení ohroženo i doma. To mohlo vyplývat i z drobných soustavných akcí, dělali mu co největší škodu všude, kde se jen dá. Ať již by to bylo v továrnách sabotážemi, zpomalováním práce, ohrožováním dopravy a doběře promyšlenými destrukcemi. I u nás byli obyvatelé zapojeni v partyzánském hnutí ve skupině „V p ř e d“ s majorem Orlém, ve skupině majora Melníka a v pluku gen. Svobody. Zvláště to byl oblíbený major Orel, který ani dosud nemůže zapomenout na přátele ze Skutečka. Je ve stálém styku dopisováním i návštěvami se svými bývalými spolubojovníky. Přibývalo destrukčních akcí na trati Skuteč - Polička. Bylo to mechanické přerušování tratí bez vykojení, tržání výbušninou, nebo vyhozování mostů, přímé poškozování vlaků a j.

Pa atentátu na říšského protektora R. Heydricha v červnu 1942 v Praze a po jeho úmrtí bylo v našich zemích zahájeno široké zatýkání a bestiální vraždění pod heslem „pomoc a schvalování atentátu“. Několikrát denně hlásil rozhlas a vylepované vyhlásky sloupce českých popravených mučedníků. Mezi prvními popravenými v Praze byli skutečtí rodáci, manželé Karel a Růžena Prokúpkovi. Po válce 13. 4. 1946 byli oba vyznamenáni Čsl. válečným křížem 1939 „in memoriam“. Vyznamenání i dekrety jsou uloženy v Městském muzeu ve Skutči. K trvalé památce jedna ulice ve Skutči nese jejich jméno.

V jarních dnech roku 1945 byla politická situace značně jasnější a všude bylo cítit, že mnozí z našich lidí by chtěli stát se zbraní v ruce proti skoro již zhroutené fašistické síle.

Městská hluboka oddechlo teprve, když silná německá posádka opouští jeho zdi, po zničení vojenského

materiálu na sportovním hřišti a na letišti desítek stíhaček a pověstných letadel Gigantů. Květnová revoluce brala na sebe charakter všenárodní akce. Ve větších místech připravovali se revoluční národní výboj. I ve Skutči se podařilo ze 4. na 5. května během noci provést mobilizaci všech záložních mladších vojáků, obléknout je do vojenských stejnokrojů protektorátních vojáků. Stejnokroje byly ve Skutči v jedné továrně na prádlo k opravě. Spoluprací železničářů s místním vedením podzemní organizace podařilo se přesunout celý vlak maďarských vojáků z nádraží Skuteč do Skutče města a odzbrojit je. Tak se získaly zbraně k vyzbrojení bojové jednotky. Převzalo se letiště, na němž přistál dne 10. 5. 1945 první sovětský letoun s ppl. Holoboroškou. Odzbrojovaly se menší odtržené skupiny drobníci se „nepřemožitelné“ německé armády. Takže když přijely první tanky a nákladní auta Sovětů do Skutče, byly přivítány rádnou jednotkou nastoupenou na Palackého náměstí před radnicí, přes jejíž balkon byl azbukou psaný velký nápis, vítající osvoboditele. Bojová jednotka měla chránit obyvatele před ustupujícími fašisty a odzbrojovat jen ty skupiny, které dobrovolně skládaly zbraně, aby nedocházelo k masakrům. V městě byli shromažďováni zajatci a po dosažení určitého počtu odváděni do Chruvimě.

Bojová skupina Skuteč byla od 5. 5. 1945 první rádně vystrojenou a vyzbrojenou vojenskou jednotkou vláde k dispozici. Čítala skoro tři sta vojáků. Po splnění úkolu na Skutečsku odjela z příkazu vlády do pohraničí, aby vyčistila Jizerské hory. I tuto práci spínila velmi dobře. Nejvyšší vojenská místa také toto poslání ocenila. Koncem srpna se vrátila a ve Skutči likvidovala.

5. PRŮMYSL

Roku 1818 historik na Štrabově B. J. Dlabáč píše o Skutči: „Skuč je panské otevřené město, jehož obyvatelé s plátnem své kupčení vedou a spolu s polním hospodářstvím se vyžívají.“

Od 15. století to byl cech sv. Kryštofa, to je obuvnictví, který se utěšeně rozvíjel a nebylo výročního trhu v městech v Čechách i na Moravě, aby skuteční ševci nevykládali tam boty k prodeji na šrácích jarmarečnických. Rozvoj nastal zvláště v minulém století zadávkami vojenské obuvi (komisky). Obohacení skuteční měšťané získaný kapitál z obchodování s plátnem vkládali do budování obuvnických závodů. Bohatě obuvnické oddělení muzea ukazuje vývoj ve starých závodech a rozvoj v socialistické výrobě. Po znárodnění byl vytvořen ve Skutči národní podnik Botana s podnikovým ředitelstvem, který s jedenácti pobočnými závody vyrábí široký sortiment sportovní obuvi, prodávaný v celé ČSSR, ale konkurující i v zahraničí pod značkou BOTAS.

Bohaté zásoby kamene na Skutečku, ať žuly, rŕhŕnce, či kvalitní opuky způsobily již začátkem devatenáctého století, že byly otevřeny na Příbylově opukové lomy. Stavělo se z opuky, vyráběly se schody, žlaby, koryta, veřeje, valchy, překlady, dlaždice hrubé i broušené a další sortiment opukových výrobků pro stavebnictví a údržbu památkových objektů.

Při stavbě železniční trati Pardubice - Havlíčkův Brod začalo se s lámáním žuly, která se od té doby stává znamenitou surovinou na celém Skutečku k výrobě šterku všeho druhu a zvláště dlažebních kostek a dnes ještě k výrobě granulované dříví. Tak vznikl základ nového a rozsáhlého průmyslu kamene. Po první světové válce pracuje se asi v padesáti čtyřech závodech. V dobách menší či větší zaměstnanosti v obuvnictví nebo zase v kamenictví dělníci přecházeli od jednoho řemesla ke druhému. Bylo tedy přirozené, že

zas napomíná, zde buď, horlí — ano ve svatém zápalu hrozí, aby se slzou vám nabídl smířením. V jednom oku měl zář radosti a ve druhém se mu skvěla boju slza.

Po zrušení patrimoniálních soudů, zřídily se soudy okresní. Po zavedení okresního soudu ve Skutči stává se František Jaromír Rubeš jeho prvním úředníkem. Kulturní život Skutče v tehdejší době značně bohatý. Dostává rozmnožení, znamenitou posilu. Rubešova knížka „Pan Amanuensis na venku, či putování za no-velou“, stala se tak populární, že její aforismy — Pan Franc ze zámku a Nepozdravil u vrbiček — pronik-ly jako řízná pofekadla lidová a znárodněly. V Rubešovi se narodil humor — český humor. Dovedl prola-mat ledy měšťáckého šosactví v české společnosti. Křísil sebevědomí českého člověka. Všude pronikají jeho básničky tak prosté a realisticky podávané. Nebylo besedy ani taneční zábavy, aby se při nich ne-recitovaly Rubešovy deklamovánky, které lily do žil údů našeho lidu vlastenecké nadšení, jež v těch poli-ticky nepříznivých dobách pro národ bylo tak potřebné a vyústilo pak v revoluční rok 1848. Neměli by-chom ani po více než sto letech zapomínat památky veliké buditecké práce Františka Jaromíra Rubeše, prvního českého humoristy. Škoda, že tak mladý r. 1853 byl uložen na skutečský hřbitov.

Dále uchováváme památky a díla následujících rodáků:

Doležal Jan, narozený 30. 6. 1847 v myslivně na Posekanci u Proseče a zemřel ve Žďáru na Moravě 25. 12. 1901. První český lesnický spisovatel a zakladatel odborné literatury.

Devátý Antonín, všem posluchačům rozhlasu době známý hudební skladatel a dirigent pizeňského rozhlasového orchestru. Narodil se ve Skutči 12. 6. 1903.

Heyduk Adolf, narozený 6. 6. 1835 v Rychmburku, zemřel v Písku 6. 2. 1923. Přední český básník, „poutavský slavík“.

Heyduk Bedřich, narozený v Rychmburku roku 1832, zemřel ve Vladivostoku roku 1891. Odborný spi-sovateľ a národohospodář.

Heyduk František, narozený v Rychmburku roku 1823 a zemřel roku 1885 v Mladé Vožici. Historik a archeolog.

Hlinecký Antonín, narozený ve Skutči 28. listopadu 1858, ředitel škol ve Skutči, okresní školní in-spektor v Žamberku. Sbíral pověsti našeho u žamberckého kraje, přispíval do různých časopisů. Zemřel v Podštýně 13. 5. 1938.

Hlinecký Matěj, narozený ve Skutči roku 1854. Vynikající včelař a odborný spisovatel.

Hromádka František, narozený v Lestince u Skutče roku 1831, zemřel v Praze roku 1911. Matema-tik, fyzik a odborný spisovatel.

- Chalupník Josef, narozený v Proseči u Skutče 23. ledna 1860 a zemřel ve Vysokém Mýtě 30. 9. 1934. Sbíral písně a starožitnosti, přispíval do různých časopisů.
- Chlumecký Václav, narozený ve Skutči 30. 12. 1861, zemřel 30. září 1944 v Báňské Stávnici. Politik, redaktor a spisovatel.
- Jadrný Jaroslav, ing., narozený 23. 4. 1883 ve Skutči. Zemřel v Trenčíně roku 1962. Básník - Sbirka „Kvetoucí aleje“.
- Jadrná Marie, rozená Příbyslavská, narozená 11. 9. 1858 ve Skutči. Psala romány a přispívala do různých časopisů. Zemřela ve Skutči roku 1929.
- Jahlička Karel, JUDr., narozený ve Skutči 9. 1. 1884, zemřel ve Skutči 10. 1. 1963. Literární historik a kritik. Pohřben v rodinné hrobce ve Skutči.
- Jehlička Petr, MUDr., narozený roku 1850 ve Skutči, zemřel v Táboře roku 1906. Básník, historik a humorista.
- Konečný Bohumil, narozený 16. 7. 1871 ve Skutči, zemřel 1. 7. 1896 v Chručimí. Historik, kritik a překladatel. Pohřben v rodné Skutči.
- Konečný František, narozený 2. 8. 1880 ve Skutči, zemřel v Břežnici 7. 4. 1954. Redaktor a odborný spisovatel.
- Kučera Josef, narozený ve Skutči 20. 3. 1829. Redaktor, překladatel a odborný spisovatel.
- Melichar Jan, MUDr., narozený ve Skutči 15. 11. 1810, zemřel 24. 2. 1901 v Krázanově na Moravě.
- Lidumil, lékař, buditel a spisovatel.
- Rybíčka-Skutecký Antonín, narozený ve Skutči 30. 10. 1812, zemřel 24. 1. 1899 ve Vídni. Český historik, genealog, zakladatel české heraldiky.
- Sahula Jří J., narozený ve Skutči 27. 3. 1874 a zemřel ve Skutči 28. 2. 1956, archivář a spisovatel.
- Svoboda Vilibald Hugo, narozený ve Skutči 11. 6. 1816, historický spisovatel, zemřel 27. 12. 1875.
- Svoboda Jan Václav (z Finberka), narozený 6. 6. 1869 ve Skutči, ředitel měšťanské školy, beletrista a kulturní historik. Zemřel v Úvalech u Prahy 15. 9. 1951 a je pohřben na skutečském hřbitově.
- Stěpánek Josef, prof., nar. 7. 6. 1842 ve Skutči, zemřel 29. 3. 1915 v Praze. Konservátor a spisovatel.
- Stěpánek Karel, prof., narozen ve Skutči 4. 1. 1863, zemřel v Poděbradech dne 7. 7. 1932. Překladatel a spisovatel.
- Tippmannová Marie, rozená Jadrná ve Skutči 19. 9. 1886, zemřela r. 1965 v Ústí n. L., spisovatelka.
- Zástěra Antonín, Doc. Dr. Ing., nar. ve Skutči 14. 5. 1896, odborný spisovatel.

Z á s t ě r a Jan, narozen ve Skutči 15. 6. 1893, zemřel 19. 2. 1946, básník.
Z á s t ě r a Josef Klement, prof., narozen ve Skutči 27. 4. 1886, zemřel v Kralupech nad Vlt. 19. 1. 1966, hudební skladatel a spisovatel.

Z á s t ě r a Karel, narozen 31. 12. 1839 ve Skutči a zemřel 25. 4. 1904 tamtéž, spisovatel.
Z n o j e m s k ý Josef, MUDr., nar. ve Skutči 18. 3. 1873, zemřel 11. 12. 1925 v Praze. Věhlasný chirurg a odborný spisovatel; je pohřben na skutečském hřbitově.

Další sál Městského muzea je věnován vlastivědě Skutečka — lidové umělecké tvořivosti v ručním vyšívaní, hrnčířství, dýmkařství a hračkářství. Menší místnost je dána památkám cechovním, církevním a nábytku ze staré městské radnice.

Velké oddělení patří přírodovědě. Geologické mapy ukazují zajímavou geologickou stavbu Skutečka. V expozici jsou vystaveny vzorky hornin a minerálů, vzácné zkameněliny dávného života hojných měkčů z mělké a teplé zátoky křídového moře, z vrstev cenomanských pískovců a turonských opuk. Přírodovědný přehled Skutečka doplňují sbírky ptactva, brouků a motýlů.

Radu významných skutečských osobností a rodáků jsme začali předchůdcem slavného Bedřicha Smetany, skladatelem staré hudby, a cheme ji ukončit velkým moderním hudebním českým duchem, prof. Dr. hc. Vítězslavem Novákem, národním umělcem. Dlouhá léta ve Skutči pobýval, tvořil v domě své manželky Marie Novákové, rozené Práskové. Ve Skutči se cítil šťasten. Procházky krásným okolím ho osvětlovaly i inspirovaly. Rád denně v ranních hodinách se koupal v jedné tůň lomu v Horkách, dnes zvané Novákovým jezírkem. V roce 1944 ve Skutči napsal humorné autobiografii. V pokojích, v nichž v první patře domu pracoval, je dnes umístěn jeho památník, moderně instalovaný Dvořákovým muzeem v Praze a v přízemí pak Městské muzeum. Dne 15. 7. 1951 zde náhle zemřel a za plačící oblohy se rozloučil se Skutčí.

V druhé muzejní budově čp. 305 ve Smetanově ulici, v tzv. Špitále, je instalováno dělnické hnutí na Skutečku s tradičním obuvnictvím a kamenictvím. Na Palackého náměstí ve II. patře budovy hotelu Záložna opatrujeme městskou galerii, která rovněž stojí za prohlídku.